

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XII 15 Kč / 0,5 €

6/2010

Gospel Night
v Praze a Krnově 2010

Srbsko

krajina plná ymkařských výzev

Výchova v YMCA

- odkud začít?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XII, 6/2010

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Vždy osvětlenou cestu Vám v roce 2011 přeje Protein!

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek
František Kroužil

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Gabriela Boková
Štěpán Černý
Pavel Hušek
Filip Rajnoch
David Strádal

TISK

Těšínské papírny, s. r. o.
Bezručova 212/17, Český Těšín

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 12. 2010
Uzávěrka příštího čísla: 20. 2. 2011

Milí čtenáři!

Šesté číslo Proteinu roku 2010 se Vám dostává do rukou na počátku nového roku. Je ohlédnutím za několika akcemi z konce roku minulého, upozorním na několik příležitostí pro rok nový a pak pár článků platných v jakémkoliv čase.

Musíme si gratulovat, neboť po několikaletém trápení jsme přesně dodrželi plán a vyšlo 6 čísel za rok. Děkujeme všem přispěvatelům, kteří se během roku 2010 zapojili do tvorby našeho dvouměsíčníku a přejeví jim (ale i vám ostatním, kteří se k tomuto kroku teprve chystáte) mnoho inspirace a odhodlání svůj záměr také dotáhnout finálním kliknutím, kterým článek odešlete do naší redakce.

V tomto čísle se dozvíte, že dosavadní generální sekretář Světové aliance YMCA ukončil své funkční období, najdete tu rozlučkový dopis jeho kolegů. Pár informací ze světa neziskovek, dobrovolnictví, projektů, výzvu na možnost dotací od F nadace a další informace z podobného souduku.

Důležité články, které se věnují konkrétní budoucnosti YMCA najdete pod názvy **Výchova v YMCA - odkud začít?** a **Srbsko, krajina plná ymkařských výzev**.

Tensingáři si jistě nenechají ujít články o prosincových Gospel Night v Praze a Krnově, velmi zajímavý je také projekt YMCA Ostrava-Poruba nesoucí název **Právo na každý den**, zkrátka YMCA je super právě proto, jak širokou a pestrou paletu aktivit zahrnuje. No a v Neveklově ještě ohlédnutí za jejich oslavami.

Volnější čtení nabízí zkušenosti dobrovolnice Máši Nobilisové, která se podělila o své zážitky z pobytu v Olde Vechte v Nizozemí.

No a ještě druhý díl **Historie YMCA v USA**, tradiční fejeton a motivující příběh na závěr a... a... a... :-)

J. V. Hynek

- 4 Cesta*za*září...**
Jaromír Strádal
- 6 Výchova v YMCA - odkud začít**
Andrea Gröschlová
- 8 Srbsko, krajina plná výzev**
Michael Erdinger
- 12 Z deníku dobrovolnice**
Máša Nobilisová
- 15 Dobrovolníci mění svět**
převzato: zapojimse.cz
- 18 YMCA České Budějovice**
Filip Rajnoch
- 20 Gospel Night 2010**
Kateřina Hubená
- 22 Právo na každý den**
Barbora Filipová, Alice Prudilová
- 24 Šikana v čekárně**
Renata Francová
- 26 Výročí v Neveklově**
Markéta Doušová
- 28 Historie YMCA v USA, 2. díl**
František Kroužil
- 30 Plavec Mike Nebbia**
František Kroužil
- a mnoho jiného...

CESTA*ZA*ZÁŘÍ

(Zamyšlení z Gospel Night Praha – 10. 12. 2010)

Čtení: Matouš 2:1-12

(Matoušovské vánoční evangelium)

1 Když se narodil Ježíš v Judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se:

2 „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

3 Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; ...

9 ...A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.

10 Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí.

„I tvoje cesta zazáří, vydáš-li se za září...“

Je to zvláštní - Herodes a s ním celý Jeruzalém – mají hvězdu na dosah – ale nevzrušuje je to... Na takové věci mají své odborníky, placené profesionály – a ti jsou taky v klidu, nic nehlásí - tak co...? Nebo vlastně – vzrušuje, až když se to provalí – ale negativně, pěkně je to štve.

Zato mudrci – takoví „kdovíkdo“ a „kdovíodkud“ – těm to stojí za to jít, cestovat takovou dálku – proč vlastně?

Narodil se nový král, ukázala se jeho hvězda – ale takových už bylo, kdyby za každým měli běhat... © Jenže tady se jedná o jiného krále, Krále králů – Mesiáše, Spasitele dávno předpověděného proroky, zaslíbeného – kdejakému princátku se při narození hvězda neukáže. A oni mu chtějí patřit a tak se vydají na cestu*za*září. Za hvězdou.

Ta HVĚZDA oznamuje PRŮLOM SVĚTLA do ztemnělého světa!! Světla, které není ze světa... Světla, před nímž žádná tma neobstojí. A „To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila...“

A jak si tak nad tím medituji a představuji si vás, kdo dnes asi budete tady pod kazatelnou, a je už hodně pozdě nebo spíš hodně brzy - tak se mi to najednou všechno nějak začne slévat.

A vtom vidím zvláštní scénu... (taky se vám zdávají sny jako filmové scénáře ?? ☺):

Pokojík, poněkud zastarale zařízení, na křesle sedí babička (pěkná, svěží šedesátnice...) kolem se batolí děvčátko, asi tak 4 leté...

Kamera sjede a zaostří na kalendář na zdi – nebo elektronický budík na obrazovce??? Už nevím. Ale jistě je, že tam je zřetelné datum - 10. prosince 2055...

V ruce drží dopis... (Ale ne, to je špatně – za 50 let už přece žádné papírové dopisy nebudou – ani dnes už se přece dávno nepíše... No, kdo ví? – Je tu snad někdo, kdo to pamatuje před 50 přesně před 45 lety? Já jenom tak trošičku – a tehdy ani televize nebyla... tak se mi to asi nějak popletlo – ale to se ve snech může...)

Pustíme si to dál... (A tak dobrá – tak ne dopis, no – babička si prohlíží fotky na svém staříčkém notebooku... ☺ ☺ ☺ (jenže - ani to už asi vaše vnučata nebudou znát ?? Kdo ví, co bude?) A vedle nich tam má puštěný nějaký text...)

„Jéé, babi, ty se hezky usmíváš... a tak se ti zvláštně lesknou oči, přímo ti září...“ zbystří vnučka dívajíc se zespona zkoumavě na babičku...

„Co to koukáš? Ukaži!“ A už se sápe a šplhá babičce na klín... „Babííí... prosím...“

Babička sebou trhne – vytržena ze svých myšlenek, jako by byla přistižena... Ale hned se na vnučku usměje a vysadí si ji na klín.

„Júúú – kdo to je, babi? Mají krásný trička... To jsou zpěváci? ... Jé – a tohle jsi ty?“

„Eh – Kačenko, víš, to jsem byla ještě hodně mladá... a potkalo mě tehdy velké štěstí... A ty obrázky a zvlášť tento dopis mi to všechno připomněl. Bylo to krásný...“

„Babííí... vyprávěj...“

„Ale když to už je tak dávno“, zasní se zase babička... a Kačenka už ví, že vyhrála a že se bude vyprávět a budou se ukazovat obrázky jako už tolikrát, jak to ona má tak ráda – a tak se pohodlně zavrtá, zatulí k babičce a už se těší...

(Na obrazovce se střídají obrázky - tensingová zkouška, kapela, sbor, hry, víkendovka, fotky z tábora a z koncertu TSCZ, zájezd do Anglie, turné na Slovensko, Gospel-Night u Klimenta...)

A babička vypráví a vzpomíná...

Po chvíli si všimne, že Kačenka usnula. A tak si znovu čte ten dopis:

Čau Kačko! Co je s tebou? To si ségra? Neozveš se, jak je rok dlouhý... A já ti toho přitom tolik musím říct. Člověče, dějou se věci – nebudeš věřit. Prostě bomba, senzace, fakt. Hele, musíš někdy přijet, to se nedá všecko napsat.

*Začlo to vlastně už v lednu. Všechno se mi tenkrát nějak po** Byla jsem úplně hotová, prostě na dně... poslounila sem čtvrtletku, pohádala sem se s mámou, jak sem měla nervy, tak jsem si uřízla pěknou ostudu na koncertě (vokno jak prase - no hrůza), zradila mě nejlepší kamarádka... Všechno bylo úplně na **.*

A tehdy za mnou přišla Klára od nás ze třídy. A ptala se mě, co mi jako je a tak a já jí to všechno vyklopila. A byla sem moc vděčná, že mě někdo poslouchá. A pak povídá – víš, co? Pojď se mnou... A kam?... Na tensing. Na tensing? Co to jako je?

Kdybych na tom nebyla tak, jak sem byla, že už mi to bylo jedno, asi bych tam s ní nikdy nešla.

Ale šla sem. Vlastně to nechápu. Ale byla to bomba, to se nedá popsat. Vůbec sem nechápala, ale bylo to skvělé. A přišť sem šla zas a pak už dycky... Tohle Kláře nikdy nezapomenou.

Bylo to tam – no jako doma... co, jako doma. Kecám, doma to právě tehdy nestálo za nic, blbá nálada, nervy, hádky, voprůz.

Vzali mě mezi sebe, jako bych tam prostě patřila.

Já nikdy moc nezpívala – a tady najednou sólo. A šlo to. Tam se nesoutěžilo, nepomlouvalo... domlouvalo se o tom, co se bude zpívat... kdo si chtěl něco vyzkoušet, tak ho v tom podpořili. Už sem vyzkoušela i hrát v kapele!!

A tanec – člověče, já se dala na tanec – umíš si to představit? Já a tanec... Ale s takovou skvělou vedoucí – ta by snad naučila tancovat i pouliční lampu...

Úplně se mi převrátil život – od zkoušky ke zkoušce, od akce k akci, to ostatní bylo jenom jako výplň. Ale šťastná. A tensingáři – prostě skvělí lidi, kamarádi. A zamyšlení – jak měl posledně ten skvělej týpek (jeden z vedoucích): Zkus. Zkus rozsvítit tam, kde se lidé bojí. Zkus někomu posvítit na cestu. Zkus a uvidíš – možná i ta tvoje cesta zazáří!

– Jo, to ty vlastně taky nevíš, co je zamyšlení, co? – Hele, musíš prostě přijet a jít tam se mnou.. Nebo víš, co? Pojedeš s náma v létě na tábor. Jasně.

Vtom Kačenka vzdychne a probudí se, zívne, protáhne se a jako by nic plynule naváže: „Až budu velká, budu taky zpívat a hrát na tu velikou kytaru a na bubny jako ty... a ... Babi, vezmeš mě taky na ten „TEN-CINK“, vid?“

Jaromír Strádal

Hvězda

Tomu, kdo pro žal hlavu věší, na nebi hvězda září, zahání tmu a smutné těší, osuší slzy z tváří.

Sníh na dlani tě bude hřát a mraz, ten nespálí tě, vlk s beránkem si bude hrát a králem bude Dítě... .

Výchova v YMCA

- odkud začít?

Už delší dobu v Ymce diskutujeme o tom, že se společnosti vyplatí, aby děti, mládež i dospělí kvalitně trávili svůj volný čas a tedy také stoupá poptávka po organizacích, které dokáží zajistit kvalitu svých aktiví a tedy má mimo jiné vyškolené vedoucí (Stoupá význam kvalitních volnočasových aktivit, Protein 2/2010, První výsledky projektu Klíče pro život, Protein 4/2010). Proti tomu nelze nic namítat, a tak v posledním roce v Ymce pracujeme na aktualizaci systému vzdělávání v YMCA.

Jak se postupuje při promyšlení takového systému, aby dostal současným trendům vzdělávání v neformálním vzdělávání? Základem systému vzdělávání je výběr pracovních pozic, které jsou pro danou organizaci důležité. A které pozice jsou určující pro Ymku? Vycházíme-li z poslání Ymky musíme tyto pozice rozdělit do dvou skupin. Zjednodušeně řečeno můžeme mluvit o pozicích, u kterých převažuje zájem o rozvoj Ymky v ideové rovině, a to jsou:

- ▶ činný člen,
- ▶ člen výboru.

Druhou skupinu tvoří pozice zaměřené na plánování, realizaci a hodnocení konkrétních programů a aktivit Ymky, jsou to tedy:

- ▶ sekretář (ředitel),
- ▶ hlavní vedoucí tábora,
- ▶ samostatný vedoucí se specializací.

V současnosti je kladen důraz na sebehodnocení. Je důležité umět sám zhodnotit, co umím a co si potřebuji rozvíjet, kde hledat inspiraci pro další práci. S tím souvisí i současné pojetí systému vzdělávání organizace. Po výběru pozic je tedy nutné formulovat, které dovednosti jsou pro danou pozici podstatné, které bychom v této pozici očekávali a od těchto očekávaných dovedností pak odvozujeme, co má být obsahem vzdělávání pro danou pozici. Cílem tohoto postupu je zvýšení efektivity realizovaného vzdělávání a důraz na aktivní přístup jednotlivců. Výhodou je, že je tak pozornost soustředěna pouze na oblasti, které jsou pro danou pozici zásadní. Čím se jednotlivé pozice liší? Jaké dovednosti by měl mít činný člen YMCA a jaké člen výboru? Jako příklad uvádíme soubor kompetencí pro tyto dvě pozice:

▶ Činný člen YMCA

zná stanovy, zná poslání YMCA a přijal je za své, zná základní ideové dokumenty YMCA a dokáže interpretovat jejich základní myšlenky a aplikovat je na konkrétní situace v činnosti YMCA. Dále zná základní metody vedení YMCA v jejím úsilí o získávání mladých lidí pro Krista a pro přípravu na křesťanskou službu, umí naplňovat zásadu křesťanského vedení práce YMCA, zná Výchovně vzdělávací program YMCA a umí s ním efektivně pracovat. Zná národní a mezinárodní strukturu YMCA, má základní povědomí o historii a okolnostech vzniku YMCA a má základní přehled o aktivitách YMCA.

▶ Člen výboru YMCA

přijímá odpovědnost za naplňování poslání YMCA, pečuje o svůj rozvoj. Členy YMCA motivuje k aktivnímu rozvoji vlastní osobnosti. Zná způsoby péče o identitu sdružení a uplatňuje je ve své práci, umí naplňovat zásadu křesťanského vedení práce YMCA (stanovy) na úrovni odpovídající pozici člena výboru a efektivně pracovat s Výchovně vzdělávacím programem YMCA na úrovni odpovídající pozici člena výboru. Zná národní a mezinárodní strukturu YMCA na úrovni odpovídající pozici člena výboru, má základní přehled o aktivitách YMCA na úrovni odpovídající pozici člena výboru. Zná práva a povinnosti člena výboru či statutárních orgánů občanského sdružení, zná jednací a volební řád výboru, poslání výboru (výbor vede sdružení a právně jej zastupuje) a principy týmové práce.

V aktualizovaných kurzech bude kladen důraz na autonomii uchazeče, máme důvěru v jeho odpovědnost za vlastní učení. Tato důvěra je předpokladem nabytí očekávaných dovedností. Účastníci kurzu se budou učit samostatně, lektor v tomto procesu vystupuje jako partner. Tento princip bude určující pro výběr metod. Chceme, aby uchazeč uměl využívat nabyté znalosti a dovednosti, a proto budou v prezenčních kurzech využívány zejména aktivizující metody. Cíľ tak bude dosahováno především na základě vlastní učební činnosti uchazeče. Jedině tak může u uchazečů dojít k rozvoji myšlenkové kultury, a to z hlediska získávání vědomostí i myšlenkových dovedností, rozvoje iniciativy a zájmu o vlastní rozvoj.

Andrea Gröschlová, foto: J. V. Hynek

SRBSKO, krajina plná ymkařských výzev

Po mnoha letech, kdy česká YMCA soustředila svoji zahraniční pomoc na rozvoj práce Ymky na Ukrajině, jsme dospěli k závěru, že je čas přesunout svoje aktivity podporující některou jinou začínající Ymku. Rozhodli jsme se oslovit Ymku v Srbsku. Neexistuje tam národní struktura a Ymka je jen jedno malé sdružení s cca 20 dobrovolníky, kteří pořádají jednorázové akce, především hudebního charakteru, nedaleko města Novi Sad v oblasti Vojvodina. Mimochodem v místě, kde žije velká slovenská komunita a tedy zde pro nás není jazyková bariéra.

Po několik emailech a osobním setkání na valné schůzi evropské Ymky se zástupci ze Srbska, jsme se rozhodli učinit osobní návštěvu přímo ve městě Bački Petrovač.

Vyrazili jsme ve složení Maruška Čašková (zahraniční sekretář YMCA v ČR), Dalibor Perašín (generální sekretář YMCA na Slovensku), Marius Pop (generální sekretář YMCA v Rumunsku a zaměstnanec YMCA Europe, odpovědný za rozvoj Ymek na Balkáně) a já.

Cesta nám přinesla tři nová poznání. První zjištění bylo, že cesta z Prahy do Noviho Sadu (800 km) je stále rovně. Odbočí se pouze dvakrát a to za Brnem a za Budapeští. Druhým bylo, že za srbský dálniční poplatek 3 Euro se projedete po normální silnici, kdy můžete vedle sledovat postupnou výstavbu dálnice. A za třetí, při cestě do Srbska není radno mít v pasu razítko z Kosova. Nejen, že si vás odvezou na stranu, prohlédnout celé auto, ale tato razítka Vám v pase přeškrtnají, neboť přeci taková země neexistuje a tedy nemůžete mít její razítko.

Čeká navigace zná bohužel jen jednu cestu v Srbsku, a tak při hledání místa, kde jsme měli bydlet, jsme byli nuceni použít intuici. Nezklamala. Ve chvíli, kdy jsme se uprostřed čtyřtatisícového města zeptali na adresu našeho ubytování nám bylo sděleno, že stojíme prakticky před ním. Po krátkém setkání s Marianem Triškou (předseda Ivanem Andrasikem (sekretář) a Samue-

lem Cinkočkínem (nejaktivnější dobrovolník) nad místní tradiční kolenicí (řekněme pečené koleno) jsme se těšili na druhý den.

Sraz byl v Bački Petrovač – místo kde kluci žijí a kde rozvíjí svou práci v Ymce, v oblíbené kavárně – spíše hospodě, na fotbalovém stadiónu. Diskuze o vzniku jejich Ymky, o jejich práci a nápadech do budoucna a o situaci na tamním trhu organizací pro děti a mládež, nám zabrala více než dopoledne. Nedá mi nezmínit informace o pořádání velkého punkrockového festivalu, který každý rok navštíví tisíce lidí a který kluci v rámci Ymky pořádají. Následná exkurze do prostor klubu pro mládež (vizuálně podobný našim běžným NZDM) a do zkušebny ze studiem, které z části slouží aktivitám Ymky a z části hudební kapele, které je Samuel manažerem nám dokreslila obrázek o možnostech a aktivitách v Bački.

Po několik emailech a osobním setkání na valné schůzi evropské Ymky se zástupci ze Srbska, jsme se rozhodli učinit osobní návštěvu přímo ve městě Bački Petrovač.

Vyrazili jsme ve složení Maruška Čašková (zahraniční sekretář YMCA v ČR), Dalibor Perašín (generální sekretář YMCA na Slovesnku), Marius Pop (generální sekretář YMCA v Rumunsku a zaměstnanec YMCA Europe, odpovědný za rozvoj Ymeka na Balkáně) a já.

Cesta nám přinesla tři nová poznání. První zjištění bylo, že cesta z Prahy do Noviho Sadu (800 km) je stále rovně. Odbočí se pouze dvakrát a to za Brnem a za Budapeští. Druhým bylo, že za srbský dálniční poplatek 3 Eura se projedete po normální silnici, kdy můžete vedle sledovat postupnou výstavbu dálnice. A za třetí, při cestě do Srbska není radno mít v pasu razítko z Kosova. Nejen, že si vás odvezou na stranu, prohlédnout celé auto, ale tato razítka Vám v pase přeškrtnají, neboť přeci taková země neexistuje a tedy nemůžete mít její razítko.

Čeká navigace zná bohužel jen jednu cestu v Srbsku, a tak při hledání místa, kde jsme měli bydlet, jsme byli nuceni použít intuici. Nezklamala. Ve chvíli, kdy jsme se uprostřed čtyřstatisícového města zeptali na adresu našeho ubytování nám bylo sděleno, že stojíme prak-

ticky před ním. Po krátkém setkání s Marianem Triškou (předseda) Ivanem Andrasikem (sekretář) a Samuelem Cinkočkinem (nejaktivnější dobrovolník) nad místní tradiční kolenic (řekněme pečené koleno) jsme se těšili na druhý den.

Sraz byl v Bački Petrovač – místo kde kluci žijí a kde rozvíjí svou práci v Ymce, v oblíbené kavárně – spíše hospodě, na fotbalovém stadionu. Diskuze o vzniku jejich Ymky, o jejich práci a nápadech do budoucna a o situaci na tamním trhu organizací pro děti a mládež, nám zabrala více než dopoledne. Nedá mi nezmínit informace o pořádání velkého punkrockového festivalu, který každý rok navštíví tisíce lidí a který kluci v rámci Ymky pořádají. Následná exkurze do prostor klubu pro mládež (vizuálně podobný našim běžným NZDM) a do zkušebny ze studiem, které z části slouží aktivitám Ymky a z části hudební kapele, které je Samuel manažerem nám dokreslila obrázek o možnostech a aktivitách v Bački.

Závěrečnou pracovní část dne jsme spojili s pozdním obědem, kdy jsme dostali místní speciální „rybaci polievku“. Tedy mísu s červenou polívkou, ve které plavaly kusy velkých ryb, včetně ploutví, hlav a očí... jelikož nejím ryby, byl zážitek o to výraznější.

Po setmění nás kluci vzali ještě na vyhlídku na tamní městský hrad (něco jako náš Vyšehrad), do centra města a na nějaký ten shopping. Ráno nás čekalo již jen společné rozloučení ve shora uvedené kavárně, cesta skrze „vesnici zelí“, kde před každým domem stála fůra zelí k prodeji, opět malé kosovské zdržení na hranicích a pak již cesta rovně přímo za nosem až domů.

A jaké jsou závěry naší návštěvy?

Lidé, kteří chtějí práci Ymky v Srbsku rozvíjet jsou velmi milí, pohostinní a otevření novým věcem. Přes svou zaneprázdněnost (každý má alespoň dvě zaměstnání, aby se užíval) jsou schopni dělat něco i pro jiné, organizovat jednorázové aktivity a naplňovat volný čas těm, kteří jiné možnosti nemají. Chtějí mít ekumenickou Ymku bez vazby na denominaci (většina křesťanským aktivit je silně spojena s jednou konkrétní církví a ekumenická práce s mladými neexistuje), chtějí mít Ymku bez politického vlivu (ostatní dvě organizace mládeže v Bački Petrovač jsou silně zpoliti-

Budoucnost naší spolupráce leží jednak v pomoci stabilizovat současnou situaci a umožnit práci jednoho člověka na malý úvazek, jako koordinátora místních aktivit a tím rozjet například příměstský tábor, přednášky

a aktivity klubu pro mládež. Ale dále také ve vzájemných výměnách – česko-slovensko-srbský tábor, výměny mládeže, vyslání, či hoštění dobrovolníka, založení Ten Singu v Srbsku, pozvání Srbů na naše tábory apod.

Přestože budeme každý rok rozvíjet ve spolupráci s různými českými Ymkami některé z programů, aktivitám přicházejícím přímo od Vás z místních Ymek se meze nekladou. Máte-li tedy kdokoli zájem o společné projekty, neváhejte nás na ústředí kontaktovat a společně můžeme pomoci rozvíjet úžasné dílo jakým YMCA je. A kdo preferuje osobní kontakt, tak na Setkání YMCA v květnu na Soběšín přijedou i zástupci srbské Ymky.

Miki Erdinger, foto: Marie Čašková

zované a slouží k propagaci něčích politických zájmů) a chtějí aby Ymka nabízela mladým lidem možnost cestovat, poznávat jiné lidi a jiné kraje, poznávat vlastní kraj a zemi a především naplnit volný čas aktivitami, které budou cenově dostupné těm, jejichž rodiče mají průměrnou mzdu 250 Eur/měsíc.

Foto:

1. Chybějící logo YMCA sundané na protest proti politizaci klubu.
2. Interiér klubu pro mládež.
3. Zelí kam se podíváš.
4. Zleva dokola: Marius Pop, Samuel Činkočki, Dalibor Peračin, Marian Triaška a Miki Erdinger.

I v roce 2011 s YMCA do zahraničí!

Zima je nejlepší doba, kdy si můžete plánovat letní prázdniny. Na nový rok si také jistě hodně z vás dalo předsevzetí, že se zdokonalí v cizím jazyce nebo zažije něco neuvěřitelného. Proč to nezkusit s YMCA, největší a nejstarší světovou mládežnickou organizací? Jaké nabídky pro vás má zahraniční sekretariát YMCA v ČR?

- ▶ Stále máme volná místa v hostelu YMCA Oslo v Norsku. Pracuje se na recepci nebo se pomáhá při úklidu, natírají chatičky a připravuje povlečení. Norové dávají přednost těm, co přijdou co nejdříve a můžou zůstat co nejdéle, ideálně aspoň 2 měsíce.
- ▶ Pomalu se nám naopak plní pořadník na pobyt v anglickém YMCA Lakeside - minimálně 2 měsíce, možno i dlouhodobě. Pokud máte zájem o krásné letní tréninkové středisko u jezera, neváhejte.
- ▶ Svého dobrovolníka na 10-12 měsíců přijmou i v outdoorovém centru irské YMCA v Greenhillu. Nástupní data jsou každoročně září, leden nebo březen.
- ▶ Poslední volná místa má i anglická Romford YMCA. Nabízí roční pobyt jako vedoucích v dětském příměstském táboře (od června nebo od listopadu) a šestidenní pobyt od půlky července.
- ▶ YMCA v ČR jako vysílající organizace Evropské dobrovolné služby vás může poslat i na dlouhodobý pobyt do neziskovky jinde v Evropě. Celé spektrum možných prací najdete na adrese http://ec.europa.eu/youth/evs/aod/hei_en.cfm. S hledáním rádi pomůžeme.
- ▶ YMCA Parthenope ONLUS v Itálii zve na týdenní trénink zaměřený na osobnostní rozvoj, lidská práva a média. Bude se konat v termínu 19. - 27. 3. 2011 nedaleko Říma. Účastnický poplatek činí 40 € a 50% cestovních nákladů.
- ▶ Naopak krátkodobé pobyty především o prázdninách nabízí nizozemská Synergy Group, která pořádá tradiční sebezpoznávací kurzy Olde Vechte.

Zaujala vás naše nabídka?

Chtěli byste někam jet, jen nevíte, co je pro vás vhodné?

S dotazy či připomínkami se bez váhání obraťte na zahraniční sekretariát YMCA v ČR, písemně na emailu ymca@ymca.cz nebo tel: 224 872 044.

Nejlepším pramenem informací o zahraničních programech v YMCA je stránka <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/>. Najdete tam i podrobné materiály a zkušenosti bývalých účastníků.

O autostopu, multi-kulti, trénincích a létajících nožích

aneb Z deníku dobrovolnice

O své zážitky z prvních měsíců v zahraničí se s námi podělila Máša Nobilisová, dobrovolnice Evropské dobrovolné služby, která od srpna 2010 pobývá v organizaci Olde Vechte v nizozemském městečku Ommen. Máša bude v Ommenu až do srpna 2011, takže na její další zážitky a zkušenosti se můžeme těšit v některém z příštích čísel Proteinu.

První týden...

Skončila jsem v kuchyni! Bylo to poučné, neb jsem zjistila, že zdejší zelenina a maso (to mi bylo řečeno, nechutnávala jsem) koupené v supermarketu, stejně jako většinou i u nás, nemají žádnou chuť. To znamená, že se tady vaří stylem: zapeč brokolici se speciálním sáčkem pro brokolici a usmaž maso s připraveným pytlíkem omáčky pro maso. Glutamáty a znovu glutamáty. Je mi z toho zle, doma vařím jinak (a taky jídlo nakupuju na místním trhu), ale na trénincích to tak holt je. Tož už umím vařit jejich způsobem.

Jediná výjimka byla minulý týden, kdy jsme tři dny dělali těstoviny, holt šéfkuchaři byli Italové. To byste nevěřili, co všechno se dá udělat k těstovinám. Poprvé žampiony na bílém víně, bazalce a jakési domácí pesto omáčce, pak kuřecí maso s vajíčkem a smetanou na cibulce... Každopádně v kuchyni je hlučno, veselo a nebezpečno – fakt gestikulují ostošest, ingredience si házou a u toho pomalu lítají i nože.

Vyrazila jsem konečně sama po městě a prohlédla si uličky, parčíky, obchody... Krásný město, vážně. Na to, jak je maličký, je tu všechno. Třeba obchod s bio potravinami je přímo ve větrném mlýně! Šla jsem ve středu, kdy jsou tady přes léto trhy, a narazila jsem na jednoho staršího pána, co měl stánek s loterií a spoustou hezkých antikvariátních věcí. Vysvětlil mi, že jeho dcera bydlí v Indonésii se třemi sirotky a výdělek této loterie jí

pravidelně posílá. Ve městě už ho všichni znají, zastavovali se, kupovali lístky. V dalším kostelíku jsem narazila na výrobky z Ukrajiny. Místní tu totiž už deset let jezdí pomáhat do jedné vesničky na západní Ukrajině! Ukázali mi fotky, hodně zajímavý.

Dneska začíná trénink Strong Collective a já jsem byla zvolena jako vítací prvek. Tož od rána lítám, vítám a provádím po areálu. Jsou moc milí všichni ti lidi, Ázerbajdžán, Turecko, Portugalsko, Albánie, Španělsko... Takový mix!

ZÁŘÍ:

Tady to letí a každý den přináší novou zkušenost, zpracovávám to, jak jen můžu. Tak například první pátek v září jsme vyrazili s Elenou za párem, co tu byl rok před námi dobrovolničit a teď oba žijí nedaleko Amsterdamu. Mají auto a nabídli nám, že bychom se mohli společně jet podívat do Bruselu, to je odtud 2 hodiny po dálnici. Celou sobotu jsme strávili touláním se po Bruselu, ochutnáváním višňového a jablečného piva (na to, jak nemam pivo ale vůbec ráda, tohle bylo snesitelný... spíš jak zkažený džus), ČOKOLÁDY!! a vaflí. U čůrajícího chlapečka hrál celé odpoledne orchestr a všude kolem se proměnávali námořníci kolem 50 – 60. S jedním jsem se vyfotila a pošlu to dědečkovi, který byl taky námořník a sloužil 2 roky v Bruselu.

V neděli ráno jsem se rozhodla jet do Amstru, stopovala jsem těch 30 km a svezl mě starší pár, z nichž pán byl malíř a dal mi brožurku do své galerie a pozval mě na návštěvu. Vyhodil mě přímo u Vondel Park, a jelikož bylo fakt pěkně, šla jsem se projít. Náhdera! Jeden kout vypadá jak zátoka, úplně odříznutý od zbytku, neposekaná tráva (jediné místo v Holandsku, kde jsem ji našla takhle veselou a nedbalou), stará lavička, kačenky... Po dvou hodinách toulání se mezi fontánami a záhony a můstky jsem vylezla ven a šla přímo do Van Gogh Museum, bo

to jsem měla původně v plánu, nikdy jsem jeho obrazy naživo neviděla.

U pokladny jsem zjistila, že mi nefunguje karta. A v peněžence jsem měla přesných 25 euro, které byly potřeba na Museum Card, se kterou máte volný vstup do téměř všech muzeí v celé zemi a kterou jsem chtěla koupit ten den. Tak jsem se bleskově rozhodla, zaplatila a tři a půl hodiny nasávala veselé a pochmurné barvy Van Gogha. Moc doporučuju! Ale když jsem v půl páté vyšla ven, došlo mi, že bych měla vyrazit domů hned, dokud je světlo.

Začala první stopovačka z Amsterdamu do Omme-nu. Zkrátím to – za dvě hodiny jsem byla doma! Přímo u muzea jsem si všimla startujícího auta s jakýmsi vesele vypadajícím asi 35tiletým chlapíkem, který mě ochotně hodil k výjezdu na dálnici. Odtud mě jiná paní odvezla 30 km k nejbližší benínce (odtud jela jinam) a tam jsem měla největší štěstí, protože následující paní jela přímo do Zwolle, který je 20 km od nás. Představe si, před 24 lety uprchla těhotná s manželem z Íránu (dnes je jí 50), pracuje v Utrechtu jako sociální pracovnice a její manžel tam vyučuje SP na univerzitě (říkala, ať přijdu studovat, že mi to zařídí ☺). Moc jsem si ten čas s ní užila, fakt jsme probraly všechno možný a poskytla mi taky jiný

náhled na Holandsko. A jak se bála, abych dorazila bezpečně domů, vnutila mi 40 euro, i když věděla, že lístek na vlak do Ommenu odtud stojí 3. Vyměnily jsme si kontakty, musela jsem jí napsat, že už jsem doma.

Pak jsme měli téměř týden trénink s místními děckama ze středních škol, co vyráží někam na praxi. Byla to hlavně sranda, snažili se mi všechno překládat do Aj a vůbec byli milí. Poprvé jsem byla v roli trenéra (v outdooru) a učitelé byli spokojení a chtějí nám poslat další dvě skupinky za měsíc.

A posledních 5 dnů jsem strávila na arrival (popříjezdovém) setkání s dalšími dobrovolníky v NL. Taková pestrost! Holčička z Francie tu pracuje v ZOO, kluk ze Skotska v umělecké galerii, Španěl opravuje loď, co bude hotel na severu země... Jsme rozestří po Holandsku a je super, že na sebe máme kontakt a že si rozumíme, chceme se v průběhu roku navštívit, a tak tuhle zemi víc zmapovat.

ŘÍJEN:

Zúčastnila jsem se advanced tréninku, tentokrát jako prostý smrtelník ve skupině. A nemám slov, abych popsala, co to pro mě znamenalo. Takový druhý dech v životě, spousta kamenů z minulosti pryč, potvrzení doposud získaných hodnot a vytvoření velké rodiny se všema účastníky. Vážně, po šesti dnech dvaadvacet naprosto odlišných lidí svoje životy sdílelo na takové úrovni, že je všechny teď vnímám ve své skupině nejbližších a vlastně mám pocit, že se na každého z nich můžu obrátit naprosto s čímkoliv. Zvláštní? Jsem za to moc vděčná. A někteří jsou tady dobrovolníky, takže to hodně posílilo vztahy.

Tenhle týden začnou další dva tréninky, obou se zúčastním (ale zároveň je mám na starosti), jsou zaměřené na trenéry a coaching, tak se těším, je to takový neustálý protahování se v seberozvoji. Mezitím pracujeme na vánočním koncertu, už mám příslibené místo (zadarmo díky rozhovoru s pastorem, jinak se platí 100 euro za ten sál, uf), hlásí se mi i účastníci - jak dobrovolníci, tak místní děcka, už mám kromě pár zpěváků a klavíru s kytarou taky flétnu, klarinet a bicí. To bude dobrodružný! Plán je vybrat z každé země tradiční vánoční písně plus dvě v Aj (chci Amazing grace a Go tell it on the mountains in podání Blind Boys of Alabama) a naučit všechny spolu a pozvat celý město. Uvidíme. :-)

Máša Nobilisová, foto: z archivu autorky

ŠHVT 2011

V termínu

15. - 17. dubna 2011

proběhne v Penzionu Mariadol u Světlé nad Sázavou Školení hlavních vedoucích táborů akreditované MŠMT.

Bližší informace najdete na www.ymca.cz.

Dobrovolníci mění svět!

– Evropská komise zahajuje Evropský rok dobrovolnictví 2011

Rada ministrů EU zodpovědných za kulturu přijala rozhodnutí, jímž se rok 2011 vyhláší „Evropským rokem dobrovolných činností na podporu aktivního občanství“ (dále jen ERD 2011). Česká republika se do ERD 2011 aktivně zapojila.

Evropský rok dobrovolnictví 2011 má práci dobrovolníků vyzdvihnout a povzbudit k ní rovněž ostatní tak, aby se i oni do této činnosti zapojovali a pokusili se řešit existující problémy. Iniciativa si klade čtyři hlavní cíle:

- ▶ snížit překážky pro vykonávání dobrovolné činnosti v EU,
- ▶ posílit pravomoci dobrovolnických organizací a zvýšit kvalitu dobrovolnictví,
- ▶ oceňovat a uznávat dobrovolné činnosti,
- ▶ zvýšit povědomí o významu dobrovolnictví.

V zájmu dosažení těchto cílů bude Komise podporovat výměnu správných postupů mezi orgány členských států a dobrovolnickými organizacemi. Pozornost bude sou-

středěna na školení dobrovolníků, na akreditaci a zajištění kvality a také na účinné a efektivní srovnávání potenciálních dobrovolníků s příležitostmi dobrovolné práce. Komise hodlá podněcovat nové iniciativy na vytváření celoevropských kontaktů, aby mezi dobrovolnickými organizacemi a jinými odvětvími (zejména podnikatelským sektorem) podpořila přeshraniční výměnu a součinnost.

V průběhu Evropského roku dobrovolnictví budou vyzdvíženy a podpořeny stovky aktivit a projektů. Na úrovni EU se uskuteční:

- ▶ Turné „Evropský rok dobrovolnictví 2011“: Dobrovolníci budou po celý rok objíždět státy EU a v každé etapě budou prezentovat svou práci a setkávat se s tvůrci politik i s veřejností.

Zpravodajství z Evropského roku dobrovolnictví: Dva-cet sedm reportérů-dobrovolníků bude sledovat práci 54 dobrovolnických organizací a informovat o jejich činnosti prostřednictvím videozáznamů a zvukových či psaných reportáží, které se budou zveřejňovat ve sdělovacích prostředcích. Na konci roku bude

z těchto kombinovaných reportáží vytvořen dokumentární pořad ve vysílací kvalitě, který Evropský rok dobrovolnictví a s ním související turné zmapuje.

Čtyři tematické konference, jež během roku 2011 poukážou na klíčové otázky v problematice dobrovolnictví. 8. ledna se bude v Budapešti řešit uznávání dobrovolné činnosti, v květnu/červnu proběhne konference o účtách k dobrovolníkům a cenné práci, kterou odvádějí, na říjen je plánována konference o posílení pravomocí dobrovolnických organizací a v prosinci pak závěrečná konference o budoucích problémech.

Komise úzce spolupracuje s „aliancí“ dobrovolnických organizací, s Evropským parlamentem, s členskými státy, Výborem regionů, Evropským hospodářským a sociálním výborem, s Radou Evropy a s dobrovolníky OSN.

Zdroj: www.zapojimse.cz, foto: J. V. Hynek

Evropský rok dobrovolnictví v ČR

Rok 2011 je rokem dobrovolníků (dále ERD 2011). Česká republika patří mezi iniciátory tohoto záměru, a tak se také naplno pouští do příprav akcí, které mají prezentovat dobrovolnictví a poukázat na to, že tato forma práce má pro společnost velký význam – v současné době možná vyšší než kdy jindy.

Setkání ERD 2011

Česká rada dětí a mládeže, z pověření Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy a ve spolupráci s Národním institutem dětí a mládeže MŠMT, zorganizovala Síťovací setkání k Evropskému roku dobrovolnictví 2011, které proběhlo ve dnech 3. - 4. 12. 2010 v hotelu Na Ostrově v Berouně. Cílem tohoto setkání bylo propojit dobrovolnické organizace v České republice a motivovat je k účasti na realizaci Evropského roku dobrovolnictví. Účastníci setkání hledali nové partnery pro společné projekty nejen v roce 2011, měli možnost zviditelnit svou specifickou dobrovolnickou oblast, hledali příležitost představit Vaše aktivity a úspěšné dobrovolnické projekty,

popř. se chtěli inspirovat činností ostatních. Byl iniciován vznik tematických pracovních skupin pro Evropský rok dobrovolnictví 2011, aby příprava roku probíhala koordinovaně.

Organizace ERD 2011

Z grantu Evropské komise, kofinancovaného prostředky MŠMT, bude v roce 2011 hrazen příspěvek na pořádání konferencí, fungování tematických skupin, jejich koordinaci, celonárodní mediální kampaň na podporu dob-

rovolnictví. Tedy již v současnosti pracuje organizační skupina, která organizaci roku koordinuje v rámci akcí dalších zemí EU. Kontaktní osobou pro Českou republiku je Lucie Solfronková, kterou je možno v případě zájmu o spolupráci kontaktovat. Na realizované berounské síťovací setkání bude navazovat zahajovací konference, která proběhne v únoru 2011.

Mimořádný dotační program

Součástí organizace ERD 2011 v ČR je také vyhlášený mimořádný dotační program, také YMCA v ČR bude o dotaci z tohoto programu žádat.

Týden dobrovolnictví

Těžištěm roku dobrovolnictví v ČR pak bude Týden dobrovolnictví, který proběhne v Praze ve dnech 1. až 8. listopadu 2011. Mělo by se jednat o týden plný akcí spojených s dobrovolnictvím a je na nás, jestli se na jeho přípravách chceme podílet.

Andrea Gröschlová

STEZKA PÍSMÁKŮ

V roce 2011 proběhne již 12. ročník soutěže ve znalosti Bible

Účastníci v jednotlivých kategoriích budou soutěžit ve znalostech těchto vybraných biblických knih:

- ▶ **Kategorie „N” (ve věku do 9 let včetně)**
evangelium Markovo a Lukášovo, 1. kniha Paralipomenon
- ▶ **Kategorie „M” (ve věku od 10 do 12 let včetně)**
všechna evangelia, 1. kniha Paralipomenon a 1. Kniha žalmů (č. 1 až 41)
- ▶ **Kategorie „S” (ve věku od 13 do 17 let včetně)**
všechna evangelia, 1. kniha Paralipomenon, 1. Kniha žalmů (1-41)
a epištoly Titovi a Filemonovi
- ▶ **Kategorie „P” (ve věku od 18 let výše)**
všechna evangelia, 1. kniha Paralipomenon, 1. kniha žalmů (1-41)
a epištoly Titovi a Filemonovi (tato kategorie je zařazena poprvé)

Jak je v této soutěži již tradicí,

1. kolo proběhne v místě bydliště účastníků během měsíců září a října 2011,
2. kolo se bude konat dne 17. listopadu 2011 v Praze.

Kontaktní osoby organizátorů:

„Junák”

Vladislav Jech, vjech.kamzik@volny.cz

http://krizovatka.skaut.cz/organizace/ustredni-organy/odbory-akomise/odbor_duchovni_vychovy/stezka_pismaku

„Klub Pathfinder”

David Čančík, cancik@pathfinder.cz

www.pathfinder.cz/5rubriky/stezka/stezka.html

Kontaktní poštovní adresa: Vladislav Jech, Zelenečská 34, 198 00 Praha 9

Motto: „Jak málo stačí k radosti.“

Jihočeské rybníky, strohé, ale lehké víno a poklidná Vltava: to vše obklopuje základnu dnes představovaného kolektivního člena – České Budějovice. Dnes již plnoleté sdružení funguje od března roku 1992, kdy přijalo tehdejší stanovy místního sdružení YMCA v Českých Budějovicích a o devět let později se stává samostatným občanským sdružením YMCA České Budějovice. V nynější době zde nalezneme 28 členů a v čele předsedkyni Johanu Matějkovou.

Převážnou část místních aktivit tvoří jednorázové akce v průběhu celého roku pro všechny věkové kategorie. Akcí není přespříliš, ale každá má své speciální kouzlo. Jmenujme především Přátelský turnaj ve hře carcassonne probíhající každoročně o velikonočním pondělí nebo akci Přežítí, kdy si účastníci mohou zkusit sáhnout na dno svých sil během dobrodružného víkendu v přírodě. Mezi dalšími nalezneme Lesní hrátky zaměřující se na naši přírodu a životní prostředí, doprovodný program Řešeto na tradiční českobudějovické

výstavě Vzdělání a řemeslo, výlety s velikonoční tematikou nebo nejrůznější kulturní akce ve sborovém domě ČCE v blízké Kaplici.

V Českých Budějovicích je ale možné využít i dlouhodobých aktivit, které nabízejí využití volného času pro skutečně široké spektrum návštěvníků. Patří mezi ně hlavně KON-klub, který se zaměřuje na ZTP mládež a jejich přátele. Probíhá každé pondělí v sídle sdružení, kde se snaží nabídnout integraci ZTP mládeže a ostatních v programu plném výtvarného tvoření, diskuzí a jiných hrátek. Na stejném místě pak najdeme každý třetí čtvrtek v měsíci Dostavník – poslechový pořad folk a country spojený s novinkami a zajímavostmi z daného prostředí i mimo něj.

Pro starší pak zde funguje vysokoškolský klub Ostrov v prostorách místních kolejí. Klub slouží jako místo z otevřeným potenciálem k využití. Je možné ho využít jako studovnu, místo pro setkání, diskuzi nebo prezentaci. Pravidelně zde probíhají dvě aktivity. První je pondělní spolčo. Mladí lidé z různých církví i nevěřící se zde setkávají a dostávají prostor k diskuzi o libovolných tématech z pohledu různých vyznání. Mají tak možnost

rozšiřovat své názory o pohledy dalších, to vše v duchu Boží přítomnosti. Druhým pravidelným setkáním jsou čajovny, které se zde konají každé úterý, středu a čtvrtky. Návštěvníci tak mohou strávit většinu všedních večerů příjemnými chvílemi odpočinku v kolektivu přátel nebo pouze s dobrou knihou v ruce a šálkem čaje na chuť.

Nejvíce bych ale rád upozornil na každobřeznové Vítání jara na Černé Věži. Tato unikátní aktivita pro raní ptáčata a nadšence východu slunce se stala již tradicí. Každým rokem, 21. března o půl šesté ráno, se schází hlouček místních obyvatel u dominanty Českých Budějovic – Černé věže – a vyčkává na průvodce programu. Čeká je 225 schodů a naprostá nejistota výhledu na první jarní svítání. Dobrá nálada ale zažehná většinou veškeré chmury z případné nepříznivé povětrnostních podmínek a zimy. Spolu s vyhlídkou je spojená i krátká kulturní vložka, většinou v podobě autorského čtení nebo společné písně z Taize. Nutnost brzy vstávat s nejasnou zárukou výsledku je jistým hazardem, který ale prozatím stále láká věrné diváky prvních jarních paprsků. Aneb, jak by řekl známý český polárník Jan Němec: „Na pokraji smrti hladem, na pokraji smrti vyčerpáním, ale stálo to za to!“

Filip Rajnoch

SETKÁNÍ YMCA 2011

Zabukujte si termín

13. - 15. května 2011

na již třetí Setkání YMCA, které proběhne na Masarykově táboře YMCA na Sázavě u Soběšína.

Blíží informace o programu, přihlášky a vše ostatní získáte v dostatečném předstihu - sledujte www.ymca.cz.

Pokud byste se chtěli nějakou aktivitou podílet na programu - ozvěte se!

NADACE

1,1 milionu Kč

pro výběrová řízení

F-nadace na rok 2011

F-nadace vyhlašuje výběrová řízení na poskytnutí nadačních příspěvků na podporu vzdělávacích a evangelizačních programů:

1. Podpora sociálně slabých účastníků vzdělávacích programů
2. Podpora vzdělávání pracovníků neziskových organizací – externí programy
3. Podpora vzdělávání pracovníků neziskových organizací – interní programy
4. Podpora vzdělávacích programů pro děti a mládež
6. Podpora pořízení evangelizačních materiálů

Uzávěrka příjmu přihlášek je 4. února 2011. Pro uzávěrku je rozhodné datum doručení do emailové schránky F nadace. Pro přílohy zaslané klasickým způsobem je rozhodné datum odeslání z pošty.

Pokud Vás programy zaujaly a chtěli byste se jich zúčastnit z druhé strany – být spolu s námi dárci, kteří tyto aktivity podporují, prosím, kontaktujte nás.

Více najdete na www.f-nadace.cz

Pokud Vás cokoli o těchto programech zajímá, obraťte se na nás – rádi poskytneme bližší informace.
e-mail: granty@f-nadace.cz (výběrová řízení 1-4, 6)
tel.: 774 077 753 (Olga Cajchanová)

GOSPEL NIGHT PRAHA 2010

Páteční večer druhého adventního týdne (10. 12. 2010) patřil tradiční Gospel Night v Praze v kostele Sv. Klimenta a tématu CESTA*ZA*ZÁŘÍ.

Už v poledne předcházelo velkému koncertu ozvučení kostela a také nezbytná zářící výzdoba. Potom se do kostela doslova začaly hrnout davy. Nejdříve samotných tensingářů, kterým pro cestu sněhově nepříznivé podmínky nezabránily, aby v pořádku dorazili, a později i „obyčejných smrtelníků“.

Po zkouškách jednotlivých tensingů a nazkoušení megasborových písní nic nebránilo tomu, aby skvělá moderátorská dvojice odstartovala koncert a my mohli plnému kostelu návštěvníků ukázat náš tensingový um. V průběhu se vystřídalo 6 tensingových skupin (Želiv, Vrchlabí, Praha, Černilov, Hrubá Vrbka a Mělník), kdy každá předvedla

radost, nadšení a pravá tensingově-předvánoční atmosféra napomohly k tomu, aby koncert byl skvělý. Každý návštěvník si potom domů odnesl malý GN dáreček.

dvě písničky. Také nechybělo malé překvapení v podání pražského TS, zamýšlení pana Strádala a tři megasborové písničky nakonec. Všudypřítomná

Tímto ale naše zábava neskončila, protože neodbytní nadšenci a ti, kteří měli cestu dalekou, se ještě sešli ve zkušebně, kde měli tensingáři možnost si popovídat, zahrát hry a vůbec pobýt spolu pár chvil. Do svých spacákových pelechů se každý vydal dle svého uvážení tak, aby byl druhý den schopný cesty zpět. Ráno zbývalo už jen vše sbalit, rozloučit se a rozejít, rozeběhnout nebo rozjet se do svých domovů. Byl to moc hezký předvánoční dárek. Tak ať nám všem „cesta*za*září“. :-)

Kateřina Hubená, foto: Tomáš Pokorný

GOSPEL NIGHT KRNOV 2010

TenSing, hudba, Krnov, mráz? Že by nějaký prosincový TenSingový sraz? Ano! Milí draží tensingáři, tensingářky a tensingáčata! Také vás stále hřejí u srdcí příjemné chvíle strávené v Krnově na Gospel night 2010? Aby jste si to mohli vše připomenout mám pro vás malou rekapitulaci. V sobotu 18. prosince v 11 hodin začala oficiálně krnovská Gospel night 2010.

Po vřelém a srdečném přivítání našich drahých tensingových kamarádů následovalo několik seznamovacích her, po kterých začal náš maratón skvělých songů, jejichž nabídka byla vážně bohatá! Jak se říká od Andulky po žízalu, zpívali jsme od Nohavici či Čechomorů, po Coldplay a jejich skvělé Christmas lights, které v našem podání zněly rovněž kouzelně.

kostela ČCE Krnov, kde probíhal poslední nácvik písní a zvuková zkouška.

V 16 hodin začal koncert, na kterém bylo opravdu co předvést, kostel se rozezněl písněmi a byla to opravdu krásná vánoční atmosféra. Myslím, že dostatečným pohlazením po duši bylo vidět úsměvy lidí z publika.

Po 20. hodině následovala skvělá večeře a po ní volný program. Někteří se šli projít na Cvilín, jiní si prozpěvovali či povídali, prostě pravá tensingová atmosféra. Poté následoval spánek, abychom načerpali nějaké síly do koncertu. Nedělní ranní den (samozřejmě po snídani) jsme strávili na bohoslužbě v kostele ČCE Krnov, kde jsme přispěli dvěma chválami a poté jsme měli volnější program a oběd, nato následoval úklid a přesunutí do

Pak však následovala ta nepříjemnější část, kterou bylo loučení a rozjezd do svých domovů. Nač však zoufat? Další akce, kde se naše plavidla opět střetnou zde bude co nevidět! Those TenSing lights, Light up the street, Down where the sea and city meet. May all your troubles soon be gone. Oh TenSing lights, keep shining on!

Markéta Radová, foto: Petra Kudelová

Právo pro každý den

YMCA Ostrava-Poruba odstartovala nový projekt

Počátkem roku 2010 byla YMCA Ostrava-Poruba oslovena místními úřady s nabídkou spolupráce na projektu Právo pro každý den. Náplní tohoto projektu je probační a resocializační program, akreditovaný u Ministerstva spravedlnosti ČR, který je rozhodnutím státního zástupce nebo soudce ukládán jako výchovná povinnost mladistvým pachatelům v rámci alternativního trestu. Smyslem tohoto programu je náprava mladistvého – tj. rozbor příčin jeho trestné činnosti a snaha, aby se v budoucnosti vyhnul dalšímu trestnímu jednání, aby se zvýšily jeho sociální kompetence a snadněji se opět zařadil do společnosti. Cílovou skupinu tedy tvoří mladiství pachatelé trestné činnosti ve věku 15 až 18 let (výjimečně až do věku 21 let).

Program Právo pro každý den využívá metodiku nevládní neziskové organizace Partners Czech a realizují jej vyškolení lektori – specialisté na danou problematiku. Nad celým programem přitom dohlíží od počátku až do konce Probační a mediační služba (PMS). Probační úředník se v přípravné fázi podílí na výběru klientů, sepisuje s nimi dohody o účasti v programu a poté zpětně zase informuje soud o průběhu a plnění programu klientem a výsledcích absolvování programu. YMCA Ostrava-Poruba plní v projektu roli koordinátora – připravuje časový harmonogram programu, zajišťuje finanční zdroje i personální obsazení, je prostředníkem v komunikaci všech spolupracujících subjektů (sjednává společné schůzky) a zajišťuje projekt po stránce organizačně-administrativní.

Protože práce s mládeží je naším hlavním tématem a posláním, chopili jsme se rádi této nabídky, přestože je svým zaměřením pro naši organizaci něčím zcela novým a vyžadovala od nás naučit se mnoha novým věcem.

Po několika měsících hledání zdrojů a čekání na rozhodnutí o přidělení (nebo nepřidělení) financí, a posléze příprav v úzké spolupráci s Probační a mediační službou nakonec mohli dojít i na samotnou

realizaci. Od začátku října do poloviny listopadu probíhaly v prostorách našeho Centra mládeže dvakrát týdně schůzky lektorů s mladistvými klienty, jejichž náplní byly interaktivní výukové lekce zaměřené na nejrůznější oblasti práva (trestní, pracovní, občanské, rodinné). Lekce řešily např. tyto konkrétní situace: podvod, krádež v obchodě, šikana, práce na černo, nedobytná půjčka peněz, sprejerství, rasově motivované násilí, rvačka, poškozování cizí věci, drogy na diskotéce, ublížení na zdraví, hledání práce aj. Významnou částí každé lekce byl příběh zachycující problematickou situaci. Drtivá většina příběhů je autentických – jsou přepsány přímo ze života tak, jak se staly mladým lidem. Na základě práce s příběhem se klienti učili aplikovat uvedené právní informace na vyřešení zápletky a měli také možnost diskutovat o dalších souvislostech, které se příběhu týkají.

Celý projekt tedy nakonec dopadl úspěšně. Finančně jej ze svých rozpočtů podpořil Moravskoslezský kraj a Statutární město Ostrava. Všichni partneři byli s jeho realizací spokojeni, takže podaří-li se nám znovu získat potřebné finanční zdroje, rádi si jej zopakujeme i v roce 2011 a snad i v následujících letech.

*Barbora Filipová a Alice Prudilová,
YMCA Ostrava-Poruba*

ČERNÁ HORA

V listopadu 2010 (24. - 27.) proběhla v Budvě, v Černé hoře konference Středoevropské iniciativy (Central European Initiative, CEI), organizace, která se snaží o spolupráci postkomunistických zemí – podstatou je vzájemná pomoc, kdy země rozvinutější pomáhají ostatním s budováním demokracie a stabilního a prosperujícího státu.

Přímo tato konference byla pak zaměřena na oblast mládeže – konkrétně na vzdělávání, zaměstnanost a zaměstnavatelnost mladých lidí.

Během konference se střídaly přednášky zástupců jednotlivých organizací, které se touto problematikou zabývají, skupinových diskuzí a prezentací.

Díky bohatému zastoupení zemí (zúčastnili se: Černá Hora, Srbsko, Albánie, Bělorusko, Bosna a Hercegovina, Bulharsko, Chorvatsko, Maďarsko, Polsko, Makedonie, Moldávie, Rumunsko, Slovinsko, Ukrajina, Slovensko, Česká Republika, Rakousko a Itálie) byly diskuze opravdu bohaté – především z hlediska předávání příkladů dobré praxe.

Z celkového hlediska, spíš byla ale konference zopakováním toho, co už bylo řečeno a konkrétní návrhy na cílené postupy nenabídla. Přesto byla v důležitých otázkách pro jednotlivé zástupce organizací a zemí jistě přínosem.

Za Českou Republiku jsem jela jako zástupce YMCA a České rady dětí a mládeže, spolu s dalším Zástupcem ČRDM Markem Ehrenbergerem a zástupkyní ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, paní Zdenou Maškovou.

Další konference Středoevropské iniciativy by se měla konat opět letos, tentokrát v Srbsku.

Majda Rounová

ZAHRANIČNÍ KOMISE ČESKÉ RADY DĚTÍ A MLÁDEŽE

Od konce minulého roku má YMCA opět svého zástupce v Zahraniční komisi ČRDM.

Hezké, ale co to vlastně znamená?

ČRDM – Česká rada dětí a mládeže – je organizace, která pod sebou sdružuje na 100 sdružení dětí a mládeže v ČR (mj. i Ymku) a snaží se jim pomoci vytvořit lepší podmínky pro jejich činnost a to především v oblasti hospodářské, právní, společenské a kulturní.

A zahraniční komise ČRDM? To je poradní orgán představenstva ČRDM, složený ze zástupců jednotlivých sdružení, který se snaží navazovat a rozvíjet spolupráci se zahraničními organizacemi pro děti a mládež, prezentuje a prosazuje české zájmy a organizace v zahraničí (mj. v orgánech a programech Evropské unie), organizuje mnoho mezinárodních akcí pro děti a mládež.

Doufáme, že zapojení YMCA do Zahraniční komise ČRDM bude oboustranným přínosem.

Majda Rounová

Šikana v čekárně

Tak už si pro mě zase přišla. Mrcha jedna nákaza zlořečená. Začalo to decentním kýchnutím do hedvábného kapesníčku v pondělí večer a teď, několik dní poté, ležím s mastnou ofinou připlácnutou na zpceném čele a odřeným rudým knírem pod nosem a kleju. Vypadám jako Hitler a ve sklepi mi stojí zbrusu nové kolo, které jsem dostala k promoci.

Není to (na rozdíl ode mě) žádná skládačka, ale pořádný americký hřebec s dámským sedlem, který čeká ve sklepní kóji na svou fyzicky zhroucenou majitelku. Mám neschopenku, protože jsem neschopná.

Každé jaro a podzim, když mě sklátí nemoc, vyslechnu od své věčně zdravé mámy celou symfonii vyčitek o mé neschopnosti užívat vitamíny a zdržet se kontaktu s epicentry nákazy. Epicentrem nákazy jsou zejména kolegové v práci s šátky kolem krku, obchodní domy a metro. Tak se jim schválně zkuste vyhnout, když bydíte na kraji města, dojíždíte do práce v centru metrem a jediným zdrojem Vaší potavy je místní obchodák a podezřelý čínský bufet, který je epicentrem bůhví čeho dalšího.

Faktem však zůstává, že každé jaro a podzim se stávám epicentrem nákazy já a každé jaro a podzim trávím dlouhé hodiny v přeplněné čekárně svojí praktické lékařky. Moje praktická lékařka je velice nepraktická stará paní, která bojuje s počítačem jako lev a ne vždy vítězně. A tak se seance v čekárně běžně protáhnou na několik dlouhých a často dramatických hodin, takže k doktorce chodím už pár let s batůžkem, jako na celodenní výlet.

Dneska jsem dorazila jako devatenáctá, zdvořile jsem se uklonila osmnácti párum očí, usadila se vzorně na volné místo, vybalila termosku s čajem, dvě knihy a zabředla do čtení. Nepřečetla jsem ani dvě věty a na rameni mi přistála tučná ruka postarší dámy.

„Pani, musíte si přece zjistit, kdo je poslední!“, sdělila mi káravým tónem a zbytek čekárny souhlasně zamručel.

Aha, pořádek musí být. I takové čekání má svá pravidla! Na chvíli mě přepadlo dovádivé nutkání polemizovat s tlustou paní, že poslední jsem rozhodně já, ale osazenstvo čekárny mělo evidentně smysl pro humor jako zřízenec pohřebního ústavu.

„Kdo je tady poslední?“ zachrapěla jsem bez většího zájmu a odhrnula ofinu z horečkou zpotčeného čela.

„Poslední jsem já!“ prohlásila tatáž boubelatá paní a spokojeně se zavrtěla v sedačce.

Čekárna si oddychla, že byl nastolen pořádek, a všichni se pustili do svých aktivit. Začetla jsem se do Johna Updika. Rýma mi páskala v uchu a teplotou se mi mlžily brýle. V čekárně najednou nastal rozruch. Odhlédla jsem od knihy, na zpotčených brýlích vytvořila prstem průhledná kolečka a koukám, že jsem hlavním aktérem toho pozdvižení. Všechny oči byly upřené na mou usmrkanou maličkost.

Baculatá paní na mě zlostně sykla: „Tady ten pán se právě ptal, kdo je tady poslední!“ a ukázala na chlapíka sedícího před obrovským plakátem na mast proti hemeroidům.

Chvilí jsem nechápavě civěla a snažila se rozkódovat skutečnou podstatu hry na posledního.

„Já jsem poslední!“, pronesla jsem tiše to, co se ode mě očekávalo, a znovu se začetla.

Čekárna s uspokojením vzdychla a zavládl ticho. Můj knižní hrdina vedl zrovna vášnivý dialog se svou vysněnou bohyní, když se čekárnou ozval zvučný hlas: „Kdo je tady poslední?“

„Já jsem tady poslední!“, pronesla jsem otráveně a automaticky, aniž bych odhlédla od knihy.

To, co způsobila moje prostinká věta v nacpané čekárně se dá přirovnat snad jen k apokalypse. Pán s hemeroidy se prudce vztyčil, udeřil se pěstí do hrudi a vykřikl: „Já jsem tady poslední!“ Paní s pletacími jehlicemi odvedle přestala plést a vykřikla zoufale: „To je hrůza, to je hrůza!“ Nově příchozí muž s hlasem hajného pronesl zmateně: „Tak kdo je tady vlastně poslední, jsem z toho jelen!“ Tlustá paní se vymrštila ze sedačky, vztyčila ukazováček a opovržlivě ukázala na můj nos: „To se zeptejte tady ty!“

Zmateně jsem si otírela čelo a pronesla něco o tom, že je

opravdu možné, že po mně ještě přišel pán od hemeroidů a že to vlastně tak moc nesleduji. Čekárnou se nesla vlna pohrdání nad mojí tupostí. Napadlo mě, že by se situace dala jednoduše vyřešit putovním nalepovacím papírkem s nápisem „já jsem poslední“, který by si posledníček potupně přilepil na čelo.

Hru na posledního jsem každopádně absolutně projela. Uprostřed druhé knihy mě sestra zavolala dovnitř. Moje nepraktická lékařka se vynořila za obrovským stolem a zeptala se mě obligátně:

„Co Vám je?“ a „Co na to chcete?“ a já jsem obligátně odpověděla „Zánět dutin“ a „Antibiotika“ a pak jsem věčnost čekala, než to všechno nařuká a uloží do počítače.

Když jsem pouštíla ordinaci, v čekárně kulminovala hádka o pořadí čekajících a malé děčko usilovně vřeštělo nad tou strašlivou tragédií. A za všechno můžou ty vitamíny! A tak ti slibuji svatosvatě, moje milá maminko, že budu polykat celý rok cěčko a zdržovat se kontaktu s epicentry náказы, hlavně se všemi čekárnami.

Renata Francová, kresba: autorka textu, francova.blog.idnes.cz

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochutnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

Výročí v Neveklově

Neveklov slavil v sobotu 4. 9. výročí 725 let od první písemné zmínky o městě. YMCA Neveklov se k akci přidala docela bohatým programem, a to i proto, že sama v roce 2010 slaví 5 let od svého založení a chtěla se připojit k dalším letošním ymkařským výročím.

YMCA Neveklov měla na náměstí svůj stánek, ve kterém jednak nabízela informace o své činnosti a také zvala rodiče s malými dětmi na prohlídku Mateřského centra. Děti si ve stánku mohli vyrábět třeba zvířátka, květiny či další drobnosti z plyšových drátků.

V Mateřském centru byly celý den otevřené dveře, a kdo měl zájem, mohl se podívat a dozvědět se, jak MC funguje a co nabízí. Děti si při to mohly hrát a klouzat se, dospělí dostali kávu a drobné občerstvení.

Součástí programu bylo i malování na silnici. Před Mateřskou školou se tak objevilo více než 60 krásných barevných obrázků.

Odpoledne se ještě všichni mohli přijít podívat na loutkové divadlo „Pohádky z košíku“.

Akce se velmi povedla, naštěstí nám přálo počasí a tak si snad všichni účastníci přišli na své.

Markéta Doušová, YMCA Neveklov
Foto: Václav Douša

72 hodin bez kompromisu

Slovensko se říjnu stalo vedle Švýcarska, Rakouska, Maďarska, Hercegoviny a Slovinska šestou evropskou zemí, která se zapojila do projektu „72 hodin bez kompromisu“ (www.72h.eu). Tento projekt se skládá ze 72hodinového maratónu tisíců dětí a mladých lidí, neziskových organizací i neformálních skupin, které chtějí podpořit myšlenku dobrovolnictví.

Projekt probíhá už více než deset let a dosud se do něj zapojilo více než 200 tisíc dětí a mladých lidí. Organizátorem tohoto projektu na Slovensku se stala Rada mládeže Slovenska. Maratón dobrovolnických projektů byl na Slovensku odstartován 7. října 2010 čištěním podchodu na Trnavskom mýte, kterého se zúčastnila také Adela Banášová. Jaké je hlavní poselství projektu?

V průběhu tří dnů – 72 hodin – je vytvořen prostor pro realizaci samostatných dobrovolnických projektů. Projekt je určen dětem a mladým lidem, kteří sami vymyslí, zorganizují a ve spolupráci se získanými partnery (kterými mohou být instituce státní správy, místní samosprávy nebo partneři z podnikatelského prostředí) svůj dobrovolnický projekt, aby tak ve svém volném čase změnili prostředí, v kterém žijí, k lepšímu.

Organizátoři si uvědomují, že dobrovolnické projekty určené dětem a mladým lidem mohou pomoci upevňovat vztahy v městských komunitách, vytvářet dlouhodobé hodnoty a jsou tak podnětem pro smysluplné trávení volného času. Můžeme si tak představit zorganizované

tanečního workshopu pro děti ze sociálně slabších rodin, vyčištění okolí nebo oprava dětského hřiště.

S pomocí mediálních partnerů, kteří regionálně pokryli celé území Slovenska, byla veřejnost informována o realizovaných projektech. Celkem bylo odpracováno okolo 105 tisíc hodin práce dobrovolníků v realizovaných 500 projektech, kterých se účastnilo kolem 5000 dobrovolníků za spoluúčasti 20 partnerských neziskových organizací (www.72hodin.sk). Projektem 72 hodin bez kompromisu bylo poukázáno na sílu dobrovolnické práce a oživena diskuze o její hodnotě ve společnosti.

Projekt 72 hodin bez kompromisu, tedy jeho příprava, průběh realizace a hodnocení, byl představen v prosinci 2010 v rámci Síťovacího setkání ERD 2011 v Berouně. Přítomné velice zaujal, dokonce proběhla živá diskuze o jeho možné realizaci v České republice v průběhu letošního Evropského roku dobrovolnictví.

Andrea Gröschlová, foto: www.72h.eu

HISTORIE YMCA V USA

– 2. DÍL (1870 - 1899)

YMCA je ve Spojených státech všeobecně známou a vlivnou organizací se zajímavou historií. V minulém čísle jsme se věnovali období let 1851 až 1869. V tomto čísle Vám představíme vývoj YMCA v USA do konce 19. století.

Občanská válka citelně zasáhla celou americkou společnost včetně ymkařského hnutí. YMCA byla nicméně schopná rychlé resuscitace, podobně jako velká část americké společnosti. Válka sice způsobila snížení počtu sdružení, ale díky rychlému poválečnému procesu obnovy jich bylo do čtyř let dokonce více než před válkou a YMCA v této době nastartovala éru velkého rozvoje v mnoha oblastech.

V roce 1872 vznikla v Clevelandu první železničářská YMCA jako výsledek partnerství mezi místní Ymkou a drážními organizacemi. Tato nová YMCA sloužila pro zaměstnance drah, bylas místem, kde našli ubytování a prostor pro vzájemné setkávání.

YMCA také v tomto období pokračuje ve snaze o zapojení imigrantů do americké společnosti. Týkalo se to zejména asijských přistěhovalců, kteří přitom v této době nebyli mezi Američany oblíbení, dokonce se v souvislosti s nimi hovořilo o tzv. žlutém nebezpečí. Čínská YMCA vznikla v San Francisku již v roce 1875, aby mohla sloužit místní rozsáhlé čínské populaci. V roce 1917 byla otevřena také japonská YMCA. Od osmdesátých let se rozvíjejí také indiánské Ymky,

kteří se stává jedním ze základních stavebních kamenů programu YMCA v USA. V roce 1885 vše odstartoval první letní ymkařský tábor „Camp Dudley“, uskutečnil se v Orange Lake ve státě New York. YMCA nezapomíná také na aktivity v oblasti školství, kde se zapojuje do vzdělávání mladých v křesťanském duchu. Zmíňme

např. kluby pro středoškoláky v Kansasu, které začaly fungovat ke konci osmdesátých let. YMCA se nicméně stará i o vzdělávání pracujících – v roce 1893 YMCA v Bostonu zakládá tradici večerních škol v roce 1889 byl v USA založen „YMCA World Service“, který se do dnešní doby stará o dohled a finanční podporu ymkařského hnutí na celém světě. Například mezi roky 2000-2010 se vybralo více než deset milionů dolarů na podporu rodin a mladých lidí.

Na konci devatenáctého století Ymky asi nejvíce proslavila aktivita na poli sportu. Stala se

opravdovým průkopníkem v oblasti vynalézání nových sportů. V zemi, kde se většinou lidí při vyslovení slova YMCA vybaví právě sport, vzniklo hned několik nových sportovních odvětví, z nichž některé se hrají až dodnes. Nejslavnějším z nich je určitě basketbal, který v roce 1891 vymyslel Kanadán James Naismith ze sportovní školy YMCA ve Springfieldu v americkém státě Massachusetts. Dominik Zunt o tom v Proteinu 01/2006 napsal: „Byl to právě tento ymkařský tělocvikář, který v r. 1891 přibíl koše na broskve ke stěnám tělocvičny Mezinárodní pedagogické školy ve Springfieldu, Massachusetts a vynalezl pro miliony lidí novou hru. Tento pedagog byl Kanadán působící v USA. S trochou nadsázky je tedy možné říci, že košíková, která se během 114 let existence velmi rozmohla, je tedy jednou z pěkných ukázek mezi-

národního rozměru ymkařských aktivit.“ Volejbal (odby- jená) byl vynalezen roku 1895 Williamem G. Morganem z Holyoke YMCA v americkém státě Massachusetts. V Holyoke YMCA byl také poprvé hrán. Neuvěřitelné je, že již zmíněný basketbal byl vytvořen ve stejném americkém státě, na místě jen deset mil vzdáleném, o pouhé čtyři roky dříve. William G. Morgan se narodil roku 1870 v Lockportu ve státě New York. Pikantní je, že v mládí studoval právě na sportovní škole YMCA ve Springfieldu (Massachusetts), kde James Naismith roku 1891 vymyslel basketbal. Morgan se s Naismithem znal a jeho úspěšný vynález basketbalu ho motivoval. O vynálezu volejbalu se více dozvíte v článku Františka Kroužila v Proteinu 2/2009.

V dalším pokračování v příštím čísle se dozvíte, jak se americké YMCA dařilo na počátku nového dvacátého století.

František Kroužil

James Naismith

Plavec Mike Nebbia

V tomto vydání rubriky YMCA ve světě se seznámíme s příběhem muže, který se nevzdal ani poté, co přišel postupně o obě nohy. Je spokojený, žije úspěšný život a dokázal se také vrátit ke svému oblíbenému sportu.

Michael Nebbia, dnes dvačtyřicetiletý Američan a aktivní plavec, přišel před deseti lety o pravou nohu. Kvůli nebezpečné krevní sraženině mu ji museli amputovat. Amputace tomuto aktivnímu plavci z okresu Henderson ve státě Severní Karolína zcela změnila život a trvalo mu dlouho než se s nastalou situací vyrovnal. Jako člověk, který je ze sportu zvyklý bojovat se nicméně již po půl roce vrátil k plavání a postupně se celý jeho život začal vracet do normálu.

O čtyři roky později byl se svojí tehdejší ženou dovozené a ve chvíli, kdy to nejméně čekal krevní sraženina zasáhla také jeho levou nohou. Výsledek byl bohužel stejný jako před čtyřmi lety. Lékaři museli opět zvolit amputaci a Nebbia tak přišel i o svou druhou nohu a tentokrát musel čelit mnohem vážnější situaci, když zůstal odkázán na invalidní vozík.

Nebbia svůj životní boj nevzdal ani tentokrát, nebylo ho sedět doma a rozhodl se, že si zkusí sehnat práci, a znovu se aktivně zapojí do života. Vzpomněl

si na Ymku, která působí v jeho okrese (The Henderson County YMCA) a kam chodíval v minulosti často plavat. Našel tam zaměstnání a také něco jako svou novou rodinu. Začal tam pracovat na recepci a posléze se aktivně zapojil také do programů místní Ymky. Jak Nebbia uvedl pro server blueridgenow.com, kdyby nezačal rychle jednat a neobrátil se na s Ymku, doma by se unudil.

V Ymce jsou s jeho prací a aktivitou velmi spokojeni. Jennifer Hastings, programová manažerka Henderson County YMCA pro blueridgenow.com popsala, jak si Nebbia navzdory svému handicapu stále udržuje dobrou náladu a je obětavý v práci, což je dobré jak pro něj, tak pro Ymku.

Nebbia se v YMCA také vrátil k plavání a dokáže svůj milovaný sport úspěšně provozovat i bez nohou, což fascinuje a inspiruje mnoho lidí. Plavecký trenér YMCA Eric Hyder, který znal Nebbiu ještě jako zdravého člověka, pro blueridgenow.com nezakrýval své překvapení nad tím, že navzdory svému handicapu Nebbia působí jako šťastný a produktivní muž, který je úspěšný v práci i v plaveckém bazénu, kde udivuje okolí, když plave svým oblíbeným stylem motýlkem.

ANKĚTA 6/2010

Co si myslíte, že nejvíce formuje osobnost člověka?Genetika (122 hl.)Rodina (69 hl.)Škola (60 hl.)Přátelé (69 hl.)Člověk sám (62 hl.)

Celkem hlasovalo: 382

Zdroj: www.protein.ymca.cz**PÁR SLOV K ANKETĚ**

Na první pohled to vypadá na jednoznačné vítězství genetiky, plně ve shodě moderních vědců, kteří genetice připisují stále větší význam a nalézají nové a nové geny, ovlivňující živé bytosti i v těch aspektech, o kterých by to předchozí generace neřekly.

Ale na druhý pohled, když si sečteme všechny ostatní možnosti dohromady, se dostaneme k poměru hlasů 122:260. Genetika tedy dostala „jen“ 47% hlasů. To ukazuje, že řada lidí věří v možnost změnit svoji osobnost a tím i život.

Role rodiny, školy, přátel, ale i člověka samotného je velmi vyrovnaná, to ukazuje na důležitost všech čtyř složek, čím více tedy některá z nich selhává, tím více by jí měla zastoupit některá ze zbývajících, pokud není možné zlepšit ji samotnou.

Výsledek dává prostor i YMCA a jiným organizacím, usilujícím o rozvoj osobností mladých lidí.

J. V. Hynek

Reklamní předměty YMCA

Rádi bychom připomněli všem, kteří by s hrdostí vlastnili, užívali, nosili či někomu darovali nějaký předmět s logem YMCA, že jistý výběr je k dispozici v YMCA v ČR – ústředí:

- Tričko s límečkem (modré, vyšité logo, vel. S, M, L)
- Tričko klasické (sportovní dres) s velkým logem YMCA na hrudi s nápisem CZECH REPUBLIC (modré, tmavě modré, černé, vel. S, M, L, XL)
- Tričko (černé, oranžové, béžové, vel. S, M, L, XL s vyšitým logem YMCA)
- Klobouk a kšiltovka (světle béžové s vyšitým logem)
- Šňůrka na mobil nebo klíče s nápisem www.ymca.cz

Pozor! Nová trička YMCA s mottem „YMCA – prostor pro Tebe“ rychle mizí. Ubývá velikostí i barev. Nejlépe si vyberete na našich webových stránkách ymca.cz v sekci Propagace pod příslušným bannerem, neboť jsou tam barevné fotky. Najdete tam i všechny výše uvedené reklamní předměty i s barevnými obrázky. Zájemci pište na email: sekretariat@ymca.cz. Pozor zásoby se krátí, takže kdo dřív... ten dřív!

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

YMCA v roce 2011

První číslo roku 2011 přinese informace o tom, co nás čeká, co plánujeme, jaké významné změny se v Ymce chystají. Jaké plány máte ve vašem sdružení YMCA? S námi se podělte a světu to tím oznamte.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 2. 2011.

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz.

kapely:
Globus,
Old Steamboat Jazzband
tombola: každý los vyhrává

z programu:
bublinář Pavel Roller
baletní překvapení
vystoupení dětí z YMCA-JH

Vás zve na

třetí tradiční YMCA PLES

vhodný i pro rodiče s dětmi, do 21.30 bude dětem přizpůsoben program
od 19 hodin na Střelnici v Jindřichově Hradci

22. ledna

vstupné: 150,- Kč, děti do 12 let zdarma

předprodej lístků: prodejna Květiny Nosek, Jarošovská ul., tel. 602 162 458